

Se strânge lațul

Toamnă frumoasă și lungă. Toamna se strâng recoltele, se așează la hambar grâul cel bun și porumbul auriu. Tot acum se culeg strugurii cei frumos mirositori, se dau prin teasc și se lasă mustul la fiert așezat.

Dar tot toamna se numără și bobocii. Toamna asta îi cam numără DNA-ul. Bobocii care își cam pierd „virginitatea” corectitudinii și a onestității. Este și cazul primarului George Scripcaru. A debutat cu un dosar penal tot la ceas de toamnă. Dosarul ăla despre apa caldă și pachetele care veneau la partid pentru a fi date pomană electoratului. Un mizilic, cerea omul șpagă pentru fidelizarea alegătorilor. Dosarul s-a fezandat frumos vreme de un an și toamna asta s-au mai cules două fructe. Unul cu o șpaguță pentru o farmacie a unui „pretin”, taman în curtea spitalului județean. Nu sunt proști oamenii, că doar omul la suferință plătește. Alta cu un mizilic de 600.000 mii de lei, adică șase miliarde vechi făcute din niște mașini pe care le folosea să meargă unde voia pușca lui, dar pe banul public. Adică tu

dai taxe, eu culeg fructe! Toate foloase necuvenite. Asta sună a furt de pe ogorul vecinului. Fix înainte ca omul să intre pe ogor, te duci tu ca hoțomanul mânuitor de căruță, în plină noapte, să te îndestulezi. Că doar ți se cuvine, ești

jupânul jupânilor.

Acum zic unii că este făcătură, că este la comandă politică, că DNA-ul ăsta vrea doar să facă loc la alți hoți. I-auzi brăul! Zice și DNA-ul că se acordă prezumția de nevinovăție, dar și eu zic că cei de

la anticorupție nu prea au greșit.

Și pentru că actul de justiție nu trebuie nici împiedicat nici interpretat de profani, eu zic să așteptăm. Dar o concluzie tot pot trage – dacă toate acestea se adevăresc, ăsta primar nu este nici hot,

nici deștept. Este doar un găinar șef care a scăpat labele în coșul comun. Țăla din care trebuia să se facă chestii pentru tine, chiar și căldurică și apă caldă. Pur și simplu un găinar lacom!

Alexandru PETRESCU

Cornelius POPA

Editorial

Stagiunea de toamnă

Avenit toamna. Nu orice fel de toamnă, ci a stagiunii care se deschide din patru în patru ani. Cea a alegerilor parlamentare. O stagiune în care se joacă exclusiv Caragiale. În mod normal, un spectacol Caragiale ar fi un deliciu pentru spectatori. Pentru noi însă este o tragedie. Și aceasta pentru că spectacolul nu este unul de scenă, ci este unul care se derulează în viața noastră de fiecare zi. Nae Girimea, Cațavencu, Farfuridi, Brînzovenescu, întreaga cohortă a personajelor burlești din universul caragialesc au coborât, de un sfert de veac, de pe scenă și și-au făcut permanent loc în viața noastră. Și pentru ca efectul grotesc să fie complet, lor li s-au alăturat și alde Nicuță Tănase, Dinu Păturică sau Andronache Tuzluc.

Toate aceste personaje ar fi trebuit a fi pur imaginare. Făcătoare de literatură și atât. Doar că lucrurile

nu stau tocmai așa. Personajele cu pricina, fiecare la vremurile sale, au prins naștere nu din imaginație de geniali scriitori, fie ei Caragiale, Nicolae Filimon ori Duiliu Zamfirescu, ci din realitatea societății noastre.

Și nici acest fapt nu ar fi îngrijorător. Orice nație își are, într-un anumit moment al existenței sale, și nașteri de monstruozi. Sau, apar cu titlu de excepție de-a lungul ființării sale. Doar că la noi valorile s-au inversat. Excepțiile au devenit reguli, dar nu de ieri, de azi, nu de 25 de ani, ci de secole. Ceea ce a fost valabil ca mentalitate la început de secol XVIII este valabil și acum. Visul de aur al românului, încă de la începuturile României moderne nu era și nu este să învețe o meserie, un meșteșug, ci să intre în administrația publică unde, deși e leafa mică, dacă nu curge, măcar pică. Așa era înainte de războiul de independență,

așa era în perioada interbelică, așa este și acum. Idealul a fost și a rămas nu cel de a prospera prin muncă, ci de a împușca banul. Cei coborâți din Caragiale și ceilalți, vîrțiți adînc în ale politichiei, se înghesuie în jocuri de culise care ajung mai devreme sau mai târziu în filele unor dosare de DNA (și exemple avem cu duimul și la Capitală, și la noi și aiurea prin țară). Ceilalți, care sînt poziționați mult prea departe de piine și cuțit, îi pizmuiesc pe cei ghiftuiți și visează cum ar înșfăca ei banul. Și, în fine, mai este categoria visătorilor, care, cu mîinile sub ceafă și cu paiul în gură, împart în gînd cîștiguri fabuloase de la loterii, chit că nici măcar să joace nu se grăbesc.

Or, într-un atare peisaj, este tragic de firesc că avem un Caragiale peren. Că Pristandalele, Cațavencii, Tipăteștii, Brînzovenesții nu sînt nemuritori datorită slovei cu talent scrise, ci pentru că nemuritoare este

mentalitatea noastră.

Iar acum, cu niște zeci de zile înainte de circul electoral de toamnă-iarnă, groteștile personaje, cu fraze sforăitoare și mentalități găunoase, devin și mai vioaie. Cu șiretenii d-ale Chirițelor sau cu lăcomii de-ale Păturicului, încep a da din coate. A ne călca pe bătăture și pe nervi. Iar noi, ca buni gospodari ce sîntem inclusiv ai societății, prin pasivitatea și resemnarea noastră, îi încurajăm. Și îi susținem. Stagiunea de toamnă a început. Spectacolul devine antrenant. Doar că este un muced spectacol ce ne macină mai abitir ca un cancer. Desigur, îmi puteți reproșa că nu am făcut vorbire și despre cele câteva excepții. Nu am făcut-o și mi-e greu să o și fac. Pentru că mentalitatea generală încurajează și susține minciuna, hoția, ticăloșenia, corupția, desfrîul într-o societate ce singură se cere dusă la groapă. Am zis!

**Orice nație își are,
într-un anumit
moment al existenței
sale, și nașteri
de monstruozi.
Sau, apar cu titlu de
excepție de-a lungul
ființării sale. Doar
că la noi valorile
s-au inversat.
Excepțiile au
devenit reguli, dar
nu de ieri, de azi,
nu de 25 de ani,
ci de secole.**

Contraeditorial

Strada v-a învins

Dan VĂJU

► A venit toamna și se ascute lupta pentru voturi. Lupta vizibilă, pentru acapararea electoratului, și invizibilă, prin autodenunțuri și amenințări cu datul în gât la DNA fac agenda zilele astea. Pare un delir ceea ce se întâmplă, dar ce să vedem, chiar nu e delir, e normalitatea vieții politice

“ Voi nu sunteți Dumnezei pe Pământ, imuni și nesupuși legilor firii, suspendați într-o bulă de siguranță unde sunteți de neatins, ați ajuns vremelnice în posturile pe care le-ați avut, nereușind să ajungeți la adevăratul nivel cerut de populație, de morală și de momentul istoric.

Tonul îl dă Generalul Oprea, personificarea „fostului” interes național, interes ce a plecat prin transfer de la el, ca să îi care fostului președinte Băsescu geanta acum, sau mă rog, frapiera. Săracul de el, patriotul nepereche ne povestește cum a picat victima conspirației ce dorește distrugerea României. „Credeti că este o întâmplare faptul că aceleași cercuri, aceiași oameni și aceleași ONG-uri poartă un război de uzură cu Parlamentul, cu Biserica și cu toți cei care apără interesele naționale în România?”

Cot la cot cu el, fostul tovarăș de guvernare, „Plagiatorus Maximus”, Victor Ponta, alt

patriot din care urlă dragostea de țară, ține să ne spună că „În fiecare toamnă are loc «Festivalul» protestelor – mereu despre Rusia, politicienii corupți, oameni morți a căror tragedie e tocmai bună de folosit și „salvarea” care vine mereu de undeva din afara țării sau oricum de la cineva care nu are «relele» românilor!” În 2013 ne-au spus ce contracte economice să NU facem (pentru că era o afacere pe care George Soros nu a reușit să o obțină pentru el) / în 2014 ne-au spus pe cine să NU alegem / în 2015 ne-au spus cine să NU mai guverneze / în 2016 ne

spun cine să fie urmărit penal – și acum cine să NU mai fie senator (deși a fost ales direct prin votul altor oameni, cam de 10 ori mai mulți decât cei care protestează)“.

Picat ca musca în lăptic, un obișnuit al datului cu stângul în dreptul în momente cheie, altfel, un intelectual extrem de fin, Daniel Barbu, tovarăș de guvernare cu cei de mai sus, se trezește povestindu-și drama „Eu însumi am fost agresat violent de o hoardă de așa-zisi manifestanți. Eu personal mi-am riscat viața, în București, în anul 2013 fără ca cineva să sancționeze agresiunea

la care am fost supus.“ Și a spus asta după ce a comparat profesia de politician cu cea de militar...

Măi băieți, măi dragilor, măi oameni buni...măi. Ce anume nu înțelegeți? Că strada nu vă mai vrea? Strada, nu Soros, nu ONG-urile, nu cercurile de interese obscure. Nu mai căutați dușmani acolo unde nu sunt. STRADA! STRADA care a înțeles că adevăratul motor al democrației nu este compus din combinația ce aduce plus valoare în buzunarul personal, șoptit din vârful buzelor pe la Palatul Victoria. Și nici de bancheta din spate a limuzinei care gonește în coloana oficială. Și că voi nu sunteți Dumnezei pe pământ, imuni și nesupuși legilor firii, suspendați într-o bulă de siguranță unde sunteți de neatins, ci ați ajuns vremelnice în posturile pe care le-ați avut, nereușind să ajungeți la adevăratul nivel cerut de populație, de morală și de momentul istoric. Că ați călcat

în picioare fișa postului, atât cea a funcțiilor și demnităților temporare pe care le-ați ocupat, cât și a celei de român, om și creștin. Strada, nu Soros și nici oculo mondială, ruși, evrei sau americani. STRADA v-a dat un șut în fund!

Măcar înțelegeți că ați fost învinși. Da, măi oameni buni, ați fost învinși. STRADA v-a învins! Neprotejați de armura funcțiilor, de scutul jandarmilor și al SPP-ului, și de viteza coloanelor oficiale, ne arătați toată slăbiciunea voastră. Da, măi foștilor guvernanți cu portofoli babane și figuri savante. V-am învins! Noi aia pe care i-ați bătut și i-ați umilit în STRADĂ prin intermediul jandarmeriei cu ocazia protestelor contra proiectului „Roșia Montana”, pe care i-ați fugărit pe câmp în șuturi și pulane la Pungești, pe care nu i-ați lăsat să voteze în diaspora, pe care i-ați omorât cu zile în incendiul de la „Colectiv”, și mai apoi prin mizeria sistemului sanitar. Da, noi aia, ultimii oameni, mințiți zilnic de posturile de știri. Noi STRADA v-am învins! Și asta pentru că am prins gustul protestelor, și ne-am prins că dacă democrația nu se poate face la urne, se poate face în STRADĂ. Cu toată jandarmeria voastră, cu toată poliția voastră, cu toate serviciile voastre, și cu tot sistemul corupt care v-a fost aservit. Și asta pentru că, noi, acei indivizi din STRADĂ, niște iluștri anonimi, niște nimeni, ne-am dat seama cum funcționează sistemul vostru, și vi l-am pus în cap. Habar nu aveți, și cred că nu o să aflați niciodată cât de reconfortant este să știi că de acolo, din STRADĂ, izvorăște democrația. Din glasurile și mințile unor iluștri „nimeni”!

Faceți publice, naibii, lucrările de doctorat

dr. Dan GRIGORESCU

Declar, încă de la început, că mă doare „drept în bască” de cel/cea/cei/cele care ar

avea dreptate, în oricare din cazurile de plagiat doctoral aduse în spațiul public ca armă de luptă împotriva «inaltelor personalități ale puterii» acuzate de „furt intelectual”. Altfel spus, mă interesează prea puțin, spre deloc, avatarurile postdoctorale ale lui Ponta, Pandele, Bușoi, Tobă, Oprea sau, mai recent, ale lui Kovesi-Lascu. Ceea ce mă interesează însă este modul în care se pune în operă «problema». De ce? Pentru că m-am săturat de atâta greață pe care mi-au provocat-o discuțiile deontologice care, din păcate, nu se poartă pe tema plagiatului, ci, mai curând, pe a plagiatorului. Căci acesta trebuie anihilat, acesta trebuie dizolvat în acidul sulfuric al oprobriului public,

da-de nu mai candidează, da-de își dă demisia, da-de se călugărește sau ne lasă în pace pierdut în eforturile de a înființa ONG-uri de importanță trans-regională sau Institute ale stărilor de spirit pozitive.

Mai declar, însă, și că demersul meu actual este determinat de faptul că m-am căptușit, de câteva zile, cu o dureroasă febră musculară gastrică generată de cantitatea imensă de senzație de vomă pe care am experimentat-o în ultima perioadă, de când unii declară că alții au plagiat, iar, imediat mai apoi, aia alții declară că nu-i nici pe departe așa, să moară mama ălor care acuză.

Ca să n-o mai lungesc și eu, am o propunere care ne-ar salva pe toți de mirosul acru-grețos de vomă

care a cuprins până și stratosfera lumii post-universitare: Faceți publice, naibii, o dată, lucrările de doctorat suspectate că ar fi în neregulă! Ar fi suficient! Să vedeți că după maxim 3 (trei) zile, un verdict va putea fi dat, cu siguranță. Și tot public. Și la care să aibă acces să participe oricine din public!

Ce, noi nu știm să aplicăm oricare dintre softurile de detectare a „plagiarismului” existente? Nu va mai fi nevoie de atâtea comisii de expertiză (constituite din membri pro sau contra autorului tezei).

Lăsați lucrarea „în consultare publică”, pe principiul „transparenței decizionale” care funcționează și în cazul proiectelor legislative! Și abia apoi să fie desemnați

„experții”! Deși nu va mai fi nevoie! O să se ferească toți precum diavolul de tămâie să „interpreteze” „interpretarea”!

De ce mă aflu și eu în treabă? Pentru că, deși „mă doare în bască” de chinurile ăstora evocați mai sus, m-am săturat să iau zilnic antiemetice. Vreau și eu să mănânc cu poftă! Dar nu ca ăștia, rahat, mereu rahat!

Despre fudulie la români

Sorin
BĂSCĂ

În 2012 am trăit să îl vedem prim-ministru pe Mihai Răzvan Ungureanu, care era considerat tânăr la cei 42 de ani pe care îi avea, un om politic a cărui carieră poate fi caracterizată printr-o vorbă pe care o aveau mai toți meseriașii din spatele blocului despre jucătorii de fotbal autohtoni, născut talent și mort speranță.

M.R.U., așa cum îi spuneau lingăii de serviciu comparându-l implicit cu John Fitzgerald Kennedy (J.F.K.), a fost prim-ministru doar 78 de zile, puținele realizări fiind performanța de a enerva aproape toți funcționarii din Guvern care erau obligați să fie la muncă la ora opt dimineața, prea devreme pentru unii, decontatarea

„FUDULIE, (2) fudulii, s. F. 1. Faptul de a fi fudul; îngîmfare, înfumurare, încîntare de sine, trufie deșartă. Eu, Tomșa, nu mă tem de tine, nici de buzduganul tău ! strigă cu fudulie mazilul. SADOVEANU, O. VII 133. Unchiașul începu să-și răsucescă mustața cu fudulie. POPESCU, B. III 6. Fiind și Kir Ianulea, ca tot omul, supus slăbiciunilor omenești, era stăpînit de patima fuduliei. CARAGIALE, O. III 32. 2. (De obicei la pl.) Testicul al unor animale. Fudulii de berbec la grătar.”(sursa: Dex Online).

de parfumuri din bani publici și faptul că a mâncat vită Kobe în România, în condițiile în care carnea respectivă nu se importa pe atunci în țara noastră.

Cu toate că rezultatele guvernării sale nu s-au lăsat nici măcar așteptate, M.R.U. a rămas în mintea românilor cu o imagine pozitivă, nu pentru performanțe politice sau administrative ci pentru că în luna martie 2012 i-a ținut o lecție de gramatică în direct lui Mihai Gâdea, chiar la emisiunea realizată de acesta „Sinteza zilei” de la Antena 3, un post și un moderator ostile lui. După o lună M.R.U. a fost demis din funcția de prim-ministru printr-o moțiune de cenzură, despre care se spune că a fost susținută și votată chiar de unii parlamentari ai partidului care îl propulsase în funcție.

Însă a doua zi după cea emisiune, toată lumea vorbea despre ce fudulii are primul-ministru și cum a fost el bărbat și a șters pe jos cu Mihai Gâdea, care nu a avut altă alternativă decât să plângă în

batistă ca o fetișcană, în fața grandorii lui M.R.U.. Niciun rezultat notabil, nicio măsură pozitivă, doar fudulii, atât au văzut românii.

În 19 Septembrie 2016 în Parlament s-a prezentat Dacian Cioloș, un prim-ministru a cărui ascensiune a fost similară cu cea a lui M.R.U., venind la putere după mișcări de stradă, ca un lider independent de jocurile politice ale partidelor. Rezultatele pe care le-a prezentat Dacian Cioloș, cu toate că erau pozitive, nu pot fi atribuite executivului pe care l-a condus, fiind efecte clare ale măsurilor de relaxare fiscală promovate de guvernul anterior. Ba chiar mi s-a părut arogant pe alocuri și ușor obraznic ca atunci când a fost acuzat că în timpul guvernării sale au fost atrase 0% fonduri europene, acesta răspunzând că procentul nu este corect, el fiind mai aproape de 1%.

Singurele lucruri bune pe care le-a prezentat Dacian Cioloș atunci când a fost chemat în Parlament au fost informațiile și datele statistice

despre evoluția economiei, care nu au fost contestate. Dar acestea, după părerea mea, nu se datorează deloc guvernului condus de el iar faptul că și le-a atribuit public îl descalifică. S-a fudulit cu rezultate care nu îi aparțineau.

Dar a fost stăpân pe el, a răspuns uneori chiar obraznic politicienilor din Parlament și nu a cedat. Și aproape toți jurnaliștii i s-au aruncat apoi la picioare, ca „Cioloș cel viteaz, tehnocratul cu fudulii de oțel care ținut piept hoardelor de politicieni”.

Părerea mea personală este că mandatul acestui guvern condus de Dacian Cioloș este similar celui de președinte al lui Klaus Iohannis, un mare zero. Niciun progres, nicio investiție, nici măcar un mesaj puternic, doar bălbăială, gafe și ifose cu iz pro-european. Și dosare penale, multe dosare penale și descinderi cu mascații, ca să dea bine la Uniunea Europeană.

Trebuie să vă spun că sunt un liberal convins, nu neapărat și fan al PNL-ului de azi, dar eu sunt de

acord cu Liviu Dragnea și PSD, tot ce a spus este adevărat, guvernul condus de Dacian Cioloș nu a făcut nimic. Dar modul în care a știut să își prezinte punctul de vedere împreună cu limbajul de lemn și atitudinea de șmenar dâmbovițean l-au descalificat și au făcut din Dacian Cioloș o vedetă.

Cred că fudulia nu trebuie să reprezinte neapărat criteriile de evaluare a performanței guvernamentale sau politice iar electoratul ar trebui să aleagă inteligent, nu precum fetișcanele prostuțe care caută bărbați periculoși și li se aruncă la picioare, doar pentru a se plînge apoi că sunt mărlani, se îmbată și le bat.

Părerea mea personală este că mandatul acestui guvern condus de Dacian Cioloș este similar celui de președinte al lui Klaus Iohannis, un mare zero. Niciun progres, nicio investiție, nici măcar un mesaj puternic, doar bălbăială, gafe și ifose cu iz pro-european.

Reductio ad Prunarium

Ovidiu
EFTIMIE

În loc să umplem programa școlară cu tot felul de tâmpenii, de la religie la matematici avansate, poate ar fi cazul ca în clasa a 9-a, când oricărui român i-au crescut flozii, să i se predea niște principii de bază despre cum ar trebui să se comporte în societate. Unul din aceste principii se numește Reductio ad Prunarium și funcționează în felul următor:

Bă, tu știi că noi am trimis un om în Cosmos? Tu înțelegi ce rară e această onoare? Înțelegi că poporul ăsta a trimis un om în Cosmos? Bun, și-atunci de ce ascuți manele / nu vrei să-ți vaccinezi copilul / faci sex fără prezervativ / crezi tu că instalația electrică din maternitatea Giulești se poate repara cu o sârmă?

E ca în jocurile ălea pe calculator, când ai atins nivelul de civilizație de mers în cosmos, nu mai ai cum să pierzi.

Principiul ăsta se poate aplica și extinde la orice și înseamnă că nu ar trebui să găsim scuze pentru orice „meah, e greu, nu se poate, așa suntem noi românii”. Mori în aer! Nu suntem așa. E-adevărat că e plin de idioți iresponsabili, dar asta numai pentru că nu au fost educați cum trebuie.

Să exemplificăm cu fostul ministru de externe Titus Corlățean. Sunt convins că în trei sferturi din deciziile luate în consiliul de miniștri de externe al UE nu era lăsat să voteze pentru că nimeni nu-l credea că e ministru, el arătând mai degrabă a zugrav.

– Bă, ce cauți aici?

– Păi sunt ministrul de Externe al României

– Bă, ne lași? Țara aia nu l-a dat pe Nicolae Titulescu, unul din președinții Ligii Națiunilor?

– Ba da.

– Și ce, între timp vrei să ne spui că au uitat românii gazele deschise și s-au prostit toți, până la ultimul, de te-au trimis pe tine aici? Meri și ia țigări și nu mai comenta.

Bă, tu știi că noi am trimis un om în Cosmos? Tu înțelegi ce rară e această onoare? Înțelegi că poporul ăsta a trimis un om în Cosmos? Bun, și-atunci de ce ascuți manele / nu vrei să-ți vaccinezi copilul / faci sex fără prezervativ / crezi tu că instalația electrică din maternitatea Giulești se poate repara cu o sârmă?

Se poate face pe orice domeniu chestia asta:

– Nu vă supărați, de la dumneavoastră din țară e ăla, Paulescu, tipul cu insulina?

– Da.

– Și-atunci de ce căcat, pentru

numele lui Iisus Țestos, aveți spitalele ălea?

Sau...

– Hei, știi că Henri Coandă, ăla cu motorul cu reacție, e din România?

– Da.

– Și-atunci cum îți permiți să spui că Dacia 1300 e o mașină ok? Sau...

– Nu vă supărați, sunteți din Moinești?

– Cam da.

– Exact ca Tristan Tzara, tipul care a inventat un nou curent literar?

– Da.

– Și de ce arată orașul ca pe vremea lui, vreți să vă răzbunați?

Sau...

– Domnule Oprescu, știți că în România s-a născut și a lucrat Constantin Brâncuși, unul din cei mai mari sculptori ai lumii?

– Da.

– Și-atunci de ce ați pus statuia aia cu Traian cu un câine în brațe. Sunteți cumva bolnav mintal?

Și tot așa, exemplele ar putea continua la nesfârșit. Ca concluzie, nu, nu mai există scuze. Poate, dacă am fi avut educația asta n-am fi avut parte de madame de-alea, ca ambasadoarea noastră la ONU, Maria Ciobanu, care spunea că muierile din România, deși au studii superioare, „nu au aptitudinile necesare pentru a participa la viața politică dură”. Da pisi, s-a văzut pe tine, au șters ăia pe jos când au văzut ce tută ești. Dar nu sunt toate așa. Nu toți suntem așa.

Dezvoltare și investiții pentru creșterea clasei de mijloc

► Nucleul unei societăți îl reprezintă clasa de mijloc. Ei sunt cei care asigură stabilitatea întregului sistem, ei pun bazele și, tot ei, construiesc și dezvoltă societatea în toate aspectele ei. Prin intermediul lor se asigură continuitatea, armonia și progresul. Practic, ei reprezintă punctul de echilibru. Fără ei, haosul ar pune stăpânire pe tot ceea ce ne înconjoară.

Clasa de mijloc este reprezentată de noi toți – de tânărul care studiază pentru a face o carieră, de familia care își construiește un viitor aici, acasă, de specialistul care își dedică timpul progresului, de pensionarul care își crește și educă nepoți, de oamenii normali, simpli, care, în fiecare moment, își aduc aportul la comunitate prin muncă, implicare, inovativitate. Ei sunt cei care merită să fie respectați, merită să fie răsplățiți pentru efortul depus, merită să fie motivați prin recunoașterea importanței pe care o au, dar, mai ales, prin confortul asigurat de un venit decent, de condiții moderne și accesibile în sistemul sanitar, de învățământ de calitate, precum și de oportunități de dezvoltare.

În România, în ultimii 20 de ani, au dispărut peste 1.300 de fabrici și peste 1,5 milioane de locuri de muncă. În perioada 1997-1999,

România a ajuns de la peste 6 milioane de locuri de muncă la 4,5 milioane. România se îndreaptă spre un dezechilibru major cauzat de instabilitatea clasei de mijloc.

Trebuie luate măsuri urgente, cu efecte imediate, dar care să asigure și stabilitate pe termen lung. Pentru a elimina decalajele din România și a asigura un nivel de trai decent pentru un număr cât mai mare de români, practic pentru a crește clasa de mijloc, PSD va înființa Fondul Suveran de Dezvoltare și Investiții (FSDI).

FSDI are drept obiective reindustrializarea României, finanțarea proiectelor strategice, diminuarea decalajelor de dezvoltare dintre regiuni și din interiorul regiunilor, dezvoltarea sectoarelor competitive și creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene, Fondul urmând să includă, într-o primă fază, toate companiile de stat profitabile. Se preconizează

ca, pentru început, prin FSDI să se creeze peste 42.000 de noi locuri de muncă și creșterea a bugetului de stat de peste 6 miliarde de lei, precum și o creșterea a PIB cu peste 20 de miliarde de lei. Vom asigura,

astfel, locuri de muncă bine plătite, creștere economică sustenabilă, resimțită direct în buzunarele românilor, precum și dezvoltare echilibrată în toate regiunile țării. Trebuie să le asigurăm tuturor

românilor un trai decent, salarii mai mari, pensii cinstite, servicii medicale de calitate și educație de top. Prin FSDI se va investi, cu precădere, în autostrăzi și căi ferate de mare viteză, energie, sisteme de irigații, spitale, capitalizarea CEC, precum și în cercetare și inovare.

România este responsabilitatea noastră, a tuturor. Trebuie să facem ceea ce este nevoie pentru români. Acum!

Marius Alexandru DUNCA,
Președinte PSD Brașov

„În România, în ultimii 20 de ani, au dispărut peste 1.300 de fabrici și peste 1,5 milioane de locuri de muncă. În perioada 1997-1999, România a ajuns de la peste 6 milioane de locuri de muncă la 4,5 milioane. România se îndreaptă spre un dezechilibru major cauzat de instabilitatea clasei de mijloc.

PSD te cheamă să semnezi pentru ieftinirea medicamentelor cu 35%

Săptămâna aceasta am semnat și eu petiția PSD prin care Guvernului i se cere să nu mai amâne ieftinirea medicamentelor. Da, am făcut acest lucru și în calitate de membru de partid, dar mai ales pentru cei pe care îi cunosc, sau nu, și care îmi cer mereu ca noi, politicienii, să facem ceva. În timpul guvernării Ponta se făcuse deja acest pas în ceea ce privește medicamentele, dar trebuie ca lucrurile să fie puse în mișcare. Bolnavii acestei țări nu mai pot aștepta atât de mult, până în decembrie, când va veni un alt guvern. Trebuie să facem ceva. Acum!”, declară Marius Dunca, președintele PSD Brașov.

Conform unui Ordin al Ministrului Sănătății emis în perioada fostei guvernări PSD, începând cu 1 iulie 2016, ar fi trebuit să intre în vigoare o reglementare privind alinierea prețurilor medicamentelor originale, la prețul medicamentelor generice echivalente.

Prin această măsură, prețul medicamentelor originale care își pierd patentul ar trebui să scadă cu 35%. Guvernul Cioloș a amânat deja în iunie o decizie care ar

fi ieftinit cu 35% medicamente importante pentru zeci de mii de bolnavi. Ministrul Sănătății intenționează să amâne din nou decizia.

PSD te cheamă să semnezi pentru ieftinirea medicamentelor cu 35%

Semnează petiția dacă vrei ca de la 1 noiembrie prețul la medicamentele originale pentru care expiră patentul și trec în categoria medicamentelor generice să scadă cu 35%.

De ce să semnezi?

Pentru a ne da seama ce înseamnă acest lucru, este suficient să spunem că românii cheltuiesc anual 4,2 miliarde lei pe generice și 9,8 miliarde lei pe originale. Pe data de 28 iunie 2016, actualul ministru al Sănătății a emis un ordin prin care a amânat, până la data de 1 noiembrie, aplicarea prevederii de mai sus.

Ce înseamnă această amânare pentru bolnavi?

Prețul mai mari la medicamentele de calitate de care au nevoie.

Pentru românii care plătesc taxe și impozite, înseamnă 400

MILIOANE EURO în plus din bugetul CNAS. Adică peste 20 de euro din buzunarul fiecărui român.

Cel care pierde este pacientul român care a scos din buzunar diferența de 35% dintre medicamentele originale fără patent ce i-au fost prescrise de către medic – el neavând competența medicală de „opta” pentru un alt produs. Un alt pierzător este statul român care „compensează” prețuri mai mari la medicamentele originale.

Ce înseamnă această amânare pentru marii producători străini de medicamente?

Profituri grase pe spatele bolnavilor

România ar continua să rămână o piață nereglementată, în care marii producători fac jocurile;

Țara cu cele mai mici salarii din Uniunea Europeană, ar continua să plătească prețuri uriașe pentru medicamente importante pentru pacienți.

Cine profită?

„Băieții deștepți” care lucrează pentru multinaționalele din

industria farmaceutică, conectați cu membrii actualului guvern.

Ce spun producătorii străini de medicamente?

Ei pretind că și acum pacienții pot să-și aleagă medicamentele mai ieftine.

Fals! Pacienții cumpără medicamentele pe baza prescripției primite de la medic sau pe baza recomandării farmacistului. Pacienții nu au calificarea medicală pentru a stabili care medicamente

„Împreună cu TINE, PSD poate pune capăt acestor jocuri. Să ne asigurăm că bolnavii nu plătesc din buzunarul lor profiturile grase ale unor producători străini care câștigă profituri uriașe pe piața din România. Semnează și tu pentru a reduce prețul la medicamente!

funcționează mai bine pentru tratamentul lor. Deci nu pot face „alegeri” ca și cum ar fi la piață.

Ei pretind că dacă medicamentele originale s-ar ieftini, distribuitorii le-ar cumpăra pe toate ca să le revândă în străinătate.

Fals! Există o prevedere legală care îi obligă pe producători să asigure necesarul de consum pe piața românească pentru fiecare medicament înregistrat. Mai mult, Ministerul Sănătății are posibilitatea legală de a interzice exportul pentru medicamente, dacă s-ar încerca astfel de speculații din partea distribuitorilor. Agenția Națională a Medicamentului are posibilitatea de urmări toate tranzacțiile cu medicamente.

Ei pretind că dacă medicamentele originale fără patent s-ar ieftini, atunci le-ar retrage de pe piață.

Fals! Producătorii de medicamente au obligația de a notifica retragerea unui medicament de pe piața românească, iar după notificare au obligația de a furniza medicamentul respectiv timp de un an de zile înainte de a-l retrage.

Biroul de presă PSD Brașov

În Brașov trebuie să dezvoltăm afacerile mici și cultura antreprenorială (II)

► În ultimele luni, la Palatul Victoria s-a instalat un Guvern format preponderent din funcționari și funcționariși care și-au luat concediu de la Bruxelles, pentru a face pe ministrul până în ianuarie. Acestora li se adaugă și câțiva corporatiști, arvuniți pe la multinaționalele care speră să acapareze ultimele sectoare rentabile din economia românească

În prezent, România este condusă de un Guvern fără perspective și fără niciun fel de proiect de guvernare, Dacian JULIEN Ciolos și miniștrii săi de ocazie bazându-se doar pe emoția colectivă a unor tragedii bine alese și pe furia protestatarilor lui Nicu Șordan și Clotilda, reuniți recent într-un oarecare USR.

Cu toate acestea, Guvernul

Ciolos își promovează politicile și măsurile cu o agresivitate ieșită din comun, fiind intens susținut și de câteva canale media, convertite în trompetele noului sistem politic.

În 11 luni de guvernare, echipa lui Ciolos nu a luat nicio măsură pentru a crea locuri de muncă, nu a susținut în nici un fel capitalul românesc și nu a implementat nici un program care să încurajeze micii antreprenori. Ba din contră, prim măsurile adoptate, a favorizat companiile multinaționale și a îngenunchiat întreprinderile individuale și practicantii profesiilor liberale, datorită presiunii fiscale.

Mai mult decât atât, Dacian JULIEN Ciolos nu a oferit nicio dată răspunsuri pertinente în momentele în care a fost acuzat că reprezintă interesele unor corporații străine, sau că vrea să predea administrarea Portului Constanța și a Aeroportului Otopeni (ambele infrastructuri critice, vitale pentru siguranța națională) unor companii străine. Prim-ministrul tinerilor frumoși și liberi s-a limitat la a-și discredita și a-și ironiza contestatarii, la fel cum au făcut și reprezentanții ONG-urilor care au primit finanțare de la fundațiile lui Soros.

Am atras atenția în repetate rânduri asupra pericolului pe care îl reprezintă aceste companii multinaționale, atât pentru economie, cât și pentru valorificarea potențialului resursei umane.

Am arătat cum mirajul marilor corporații nu este decât o față comercială a sclaviei moderne, în aceste companii neexistând conceptul de drepturi ale angajaților.

Mai mult decât atât, s-a vorbit de multe ori despre beneficiile aproape inexistente ale ROMÂNIEI de pe urma acestor societăți, care nu fac decât să

colonizeze piețe emergente.

Promovarea intereselor marilor corporații, în detrimentul micilor antreprenori, în paralel cu acțiunile instituțiilor de forță, nu fac decât să ne amintească de promovarea politicii național-socialiste (naziste) de către grupurile de interese, industriale și militare, din Germania lui Hitler.

Asistăm astăzi la acapararea puterii și la aservirea economiei românești către multinaționalele interesate. Capitalul autohton nu numai că este neglijat, dar și deranjează! Micile afaceri înfruntă falimentul, iar nivelul de trai este critic, în ciuda statisticilor pompoase prezentate de Dacian JULIEN Ciolos în discursurile sale.

Oare aceasta este România pe care dorim să o lăsăm moștenire copiilor noștri, domnule Ciolos? Chiar așa, domnule Ciolos, aveți copii?

Sebastian GRAPĂ
senator de Brașov

Mirajul marilor corporații nu este decât o față comercială a sclaviei moderne, în aceste companii neexistând conceptul de drepturi ale angajaților

Partidul România Unită propune doi miniștri din Brașov

► Recent, Partidul România Unită a comunicat public propunerile pentru un posibil guvern după alegerile din 11 Decembrie. Deși, este adevărat, sunt puține șanse ca toți cei propuși să și conducă un minister peste trei luni, câteva lucruri sunt de remarcat și de interes pentru brașoveni.

Primul dintre ele este propunerea Partidul România Unită pentru funcția de prim ministru în persoana lui Victor Ponta. Pentru unii este o surpriză, pentru alții, care citesc și printre rândurile comunicatelor de presă, nu. Victor Ponta este considerat de 47% dintre români drept un prim ministru bun și foarte bun. Mulți spun că a fost cel mai bun prim ministru de la revoluție

încoace. De asemenea, tot el este și cel care a înțeles că politica din România are nevoie de un partid cu o voce patriotică mai puternică. Deja nu mai este un secret pentru nimeni că Victor Ponta a pus umărul la construcția recentă a Partidului România Unită.

Pentru noi, pentru brașoveni, însă, surprizele plăcute sunt în nominalizările pentru portofoliile de la Cultură și Mediu, unde îi găsim pe Mihai Sturzu și Ionel Goidescu, cei care sunt nucleul dur al Partidului România Unită la Brașov. Aceste propuneri sunt onorante pentru noi, pentru brașoveni și merită spus că, spre deosebire de PSD, PNL, ALDE sau alte partide, PRU este singura formațiune care deja a propus doi brașoveni pentru funcții de ministru. Aceste nominalizări ne arată cât de importantă este organizația Brașov pentru Partidul România Unită și, în același timp, cât de mult respect

primesc brașovenii din partea conducerii centrale a PRU.

Mihai Sturzu, fost membru al trupeii Hi-Q, este de aproape patru ani membru al Comisiei pentru Cultură și Mass Media a Camerei Deputaților. În tot acest timp a fost unul dintre puținii parlamentari care s-au luptat pentru îndreptarea legilor privind drepturile de autor, timbrul cultural sau pentru conservarea unor comori culturale românești.

Ionel Goidescu, este probabil cel mai bun exemplu al fidelității

față de oamenii care iubesc natura și mediul: a condus organizația de la Brașov a Partidului Ecologist și a obținut un uriaș succes în iunie 2016, devenind a treia forță politică din județul Brașov. A fost trădat de conducerea de la București a PER pentru că nu a acceptat o alianță cu George Scripcaru. Acum, câteva luni mai târziu, Ionel Goidescu este propunerea Partidului România Unită pentru funcția de Ministru al Mediului, tocmai în semn de apreciere pentru munca lui și pentru zecile de

mii de oameni care iubesc mediul și care îi sunt în continuare alături.

Aceste nominalizări ne onorează și ne motivează. Partidul România Unită Brașov este în plină campanie de strângere de semnături. Ne întâlnim pe stradă în fiecare zi în care nu plouă, ne organizăm din ce în ce mai bine de la zi la zi, tot mai mulți oameni care își iubesc orașul, județul și țara se alătură proiectului nostru. Împreună, suntem pe drumul cel bun pentru Brașov!

Echipa PRU Brașov

Partidul România Unită Brașov este în plină campanie de strângere de semnături. Ne întâlnim pe stradă în fiecare zi în care nu plouă, ne organizăm din ce în ce mai bine de la zi la zi, tot mai mulți oameni care își iubesc orașul

6 | FAPT DIVERS

Săpun... să pun mâna pe tine!

Karla TITILEANU
decorator

Oripilant când mergi pe la vreo baie și te trezești în fața unei săpuniere de plastic în care bălțește schilodită o coajă de săpun pe care se presupune că ar trebui să o freci între palme. Ei bine, moda încă n-a trecut și deși unii ar spune că „bine, mă că e și ăla”, eu spun că totuși am evoluat și deși între timp s-a inventat săpunul lichid, dacă alegem calea clasică putem liniștiți să facem alegeri ceva mai normale, nu doar din punct de vedere al igienei, cât și al stilului în care alegem să punem mâna pe săpun.

Așadar, într-o lume eco/bio, mereu în căutare de produse arizionale (fie din proprii convingeri de sănătate, de instinct de turmă sau de alegeri stilistice) au apărut destui manufacturieri de clăbuc și la

noi, care realizează săpunuri care mai de care mai fistichii. Și dacă ei își dau interesul, de ce nu să ți-l dai și tu și să alegi ca podoabă pentru chiuvetă o savonieră corectă?

Hai să abandonăm pe la gunoi suporturile din plastic, năclăite și niciodată cu forme și modele care să fie considerate bijuterii ale băii. Ei bine, chiar și la savoniere găsim designeri. Și chiar și la savoniere există trenduri, stiluri. Asa că dacă ești fericitul stăpân al unei băi roz, încearcă să nu faci clăbuci folosindu-te de săpunul pescuit dintr-un suport de plastic galben. Nici lemnul (cu excepția bambusului) nu este tocmai cea mai potrivită alegere (reține umezeala și în scurt timp finisajul frumos de la început va lua calea apei). Variantele optime de material rămân inoxidabilul, sticla, porțelanul și piatra. Porțelanul poate acoperi o varietate foarte mare de

stiluri, iar trendul actual este unul care reproduce stilul vinage, shabby chic cu aer provençal. Iar la piatră avem cele mai versatile forme, modele, texturi și culori. De la piatră de calcar, ponce, granit sau travertin, la tăieturi geometrice la forme neregulate, de la construcții gândite ca elemente de design într-un tot unitar, la

simple suporturi.

Indiferent că se sprijină direct pe blatul chiuvetei sau că sunt suspendate, savonierele nu trebuie să fie doar un simplu suport, ci un accesoriu care dă un plus de valoare băii și arată că cineva chiar s-a preocupat de designul încăperii, astfel încât să dea o notă de clasă băii.

Dacă e toamnă e varză! Lucskos cu afumătură

Pentru cei care nu știu, lucskosul este o mâncare de varză, cu mărar verde și cu un pic de groșeală și cu smântână grasă!

Ingrediente:

- o varză albă mare
- ceapă albă
- morcov
- 500 gr șuncuță țărănească afumată sau pastramă (afumată) de berbecuț
- bulion de casă
- 3 linguri de făină
- boia după gust
- ulei
- o legătură de mărar verde
- cimbru (preferabil verde)
- zeamă de varză murată

Preparare:

Se încinge uleiul în tuci. Călim afumătura și ceapa tocată mărunț. Când s-au rumenit,

adăugăm boiaua, amestecăm, apoi punem apă, varza tocată și morcovul tăiat fâșii subțiri.

Lăsăm să fiarbă la foc potrivit până varza este moale, apoi turnăm bulionul. După ce a clocotit, adăugăm zeama de varză murată și fierbem așezat încă 30 de minute.

Cât fierbe așezat facem groșala din făina și apă pe care o turnăm peste minunția din tuci și o lăsăm să dea în clocot.

Se servește în strachină de lut cu smântână și ardei iute.

Neapărat o pălincă înainte și după un vin aspru pus la rece în cana de lut de la bunica.

Am obosit!
Poftă bună!

www.cramagirboiu.ro

Cai, vinuri de rasă și tradiție

► Eugen Telișcă are 40 de ani și 15 ani vechime în lumea vinului. În 2001, după ce a părăsit prima opțiune – o carieră în domeniul militar – a început să lucreze la departamentul de băuturi din Selgros Brașov, despre care și azi spune că a fost cel mai frumos departament din cadrul vreunui magazin. De-atunci, a „schimbat tabăra” de două ori, mergând să vândă către Selgros (și alte tipuri de clienți) vinurile produse la Oprîșor (2005-2010) și Gîrboiu (din 2010 până în prezent).

Telișcă locuiește în Brașov și are, la Crama Gîrboiu, funcția de Director Național de Vânzări – unde se ocupă de coordonarea echipei de vânzări și de activitățile de promovare a produselor. Poate ca urmare a formației militare, o zi tipică de lucru de-a lui începe cu discuții telefonice cu fiecare persoană din departamentul pe care îl conduce. Spune că este un manager „implicativ”, îi place să știe în detaliu tot ce se întâmplă cu oamenii lui (profesional și personal, căci un om frământat de problemele personale nu va da randamentul așteptat), dar și pe piață, în general: activitatea clienților cramei, a concurenței, a potențialilor clienți etc. După activitatea de comunicare de dimineața, în restul zilei se străduiește să rezolve sarcinile proprii și să îi ajute pe oamenii lui, iar asta implică vizite în piață, la clienți. Seara e dedicată în general activităților de promovare prin degustări, așa că ziua de lucru are multe ore.

Pentru cine se întrebă cum a reușit să treacă Telișcă de la haina militară la comerțul cu vin, răspunsul este „prin experiență personală de lucru, prin multe cursuri de vânzări și de formare profesională și management, dar și prin alte studii”, Facultatea de Comunicare și Relații Publice, un Master în Managementul Resurselor Umane un MBA în Management Antreprenorial, cursuri în

domeniul viticulturii și vinificației la Universitatea de Științe Agricole și o certificare ca degustător autorizat din partea Asociației de profil – ADAR). Spune că o influență importantă asupra vieții lui profesionale a avut-o perioada de la Crama Oprîșor, unde a întâlnit-o pe directorul de atunci, Rodica Ana Căpățînă, de la care a învățat „foarte multe despre vin și despre business-ul cu acest produs”.

Crede că vinul este „o licoare atât de complexă încât mereu ai ceva nou de descoperit”, iar din punct de vedere al business-ului îl consideră „un instrument fermecat, pe care dacă știi să-l folosești așa cum trebuie, îți aduce multe satisfacții profesionale și personale”. Crede că are argumente puternice în favoarea vinurilor vrâncene pe care le reprezintă de șase ani: calitate, unicitate, diversitate, „grijă față de client”, dar și față de natură în general și față de locul de origine. „Atenția la detalii” crede că este și aceea care face, în final, diferența: „sunt mulți promotori buni de vinuri în piață, dar diferența dintre a fi bun și a fi foarte bun o face atenția: ca să fii foarte bun, trebuie să te dedici 100% acestui domeniu. Eu sunt fost sportiv de performanță și am învățat că doar la locul I se cântă imnul național – restul este statistică”, spune Telișcă.

Spune că folosește zilnic căile de comunicare electronică „la modă”,

cum ar fi Facebookul, pentru că îl ajută mult, și citează o vorbă de duh modernă: dacă nu ești prezent aici, nu exiști. Referitor la stadiul actual al pieței vinului, Telișcă spune că acum zece ani i-ar fi fost ușor să numească cinci vinuri foarte bune, dar azi au apărut mult mai multe. „În schimb”, glumește Telișcă, „aș enumera cinci soiuri de struguri pe care le recomand și promovez continuu: Fetească neagră, Șarabă, Plăvaie, Cadarcă, Crâmpoșie,

Busuioacă, Tămâioasă, Băbească... știu că sunt mai multe, dar merită”, râde el. Crede că și domeniul restaurantelor a evoluat foarte mult, judecând după numărul managerilor care se preocupă atent de vin atunci când introduc noi preparate culinare în meniu: „unii apelează la mine ca să le recomand vinuri noi potrivite, fiindcă știu că nu sunt subiectiv și le recomand cea mai bună variantă pentru ei, chiar dacă acele recomandări nu fac parte din portofoliul cramei pe care o reprezintă. Iar ei au apreciat întotdeauna acest lucru”. Onestitatea i se pare, alături de înțelegerea corectă a vinului și a specificului său, cheia succesului: „În vin ajung foarte mulți oameni din alte domenii, iar când se văd în piața vinului și apare presiunea de a vinde, în loc să învețe particularitățile acestei activități, recurg la tot felul de strategii care nu se potrivesc. Și încep să forțeze, să bulverseze lucrurile, după care abandonează. Clienții profită de anumite proceduri care de fapt nu sunt foarte corecte și apoi le transformă în obiceiuri. Calitatea nu este întotdeauna elementul care primează în decizia multor manageri, atunci când pun pe lista de vin anumite produse”. De aceea, o echipă bine pregătită în domeniul vinului în special, a vânzării în general, și care să dea dovadă de responsabilitate, i se pare esențială. La nivelul consumatorilor, Telișcă vede o creștere foarte bună în ultimii 15 ani: „rezultatele muncii depuse în

“

Unii apelează la mine ca să le recomand vinuri noi potrivite, fiindcă știu că nu sunt subiectiv și le recomand cea mai bună variantă pentru ei, chiar dacă acele recomandări nu fac parte din portofoliul cramei pe care o reprezintă. Iar ei au apreciat întotdeauna acest lucru”

ultimele decenii pentru educarea consumatorilor au început să aibă un mare efect, azi întâlnim mulți clienți care dispun de cunoștințe foarte bune despre vinurile de calitate. Dacă ești un promotor corect și responsabil, acești clienți capătă încredere, devin fideli, iar pe lângă ei vin și cei din anturajul lor”.

Eugen Telișcă are și alte preocupări în afară de vin: e mândru „brașovean vechi” și membru al uneia dintre cetele Junilor Brașovului, care an de an organizează diverse manifestări menite să păstreze vii și să promoveze tradițiile acestui vechi oraș. Directorul de Vânzări al Cramei Gîrboiu spune că, dacă nu s-ar mai ocupa vreedată de vin, i-ar plăcea să-și transforme celălalt hobby în business: creșterea cailor de rasă. „Au fost multe lucruri în comun cele două lumi”, e de părere el.

Cezar IOAN
articol preluat din vinul.ro

**BALUL PESCARILOR
DIN CARPAȚI**

1 Octombrie 2016 - Sala Mare Cristian, orele 19:00

Invitați speciali:
Formația Ro-Mania
Dora Maxer - show oriental
Lizica Găman
Formația Accent din Codlea
MC Cornelia Crevean

Organizat de Club Crap Cristian
în colaborare cu Primăria Cristian,
Doripesco și Asociația Timpul Câștigă

PRIMĂRIA CRISTIAN

Masă festivă din preparate de pește și curcan
Tombola și alte surprize
Foc de artificii

Parteneri:

Sponsori:

Parteneri media:
Nova TV
Antena 1
Miș TV
Fishing & Hunting

Contact: Gherasimescu Daniel - 0746 164 302
George Coșuleț - 0741 624 444

100 lei / persoană

Oferta politică de toamnă-iarnă

► În decembrie alegem. Din nou. Statistica ne arată ca vin din ce în ce mai puțini oameni la vot. Probabil că decembrie 2016 va stabili un nou record negativ de absentism. În același timp, în diverse mass-media, dar în special în on line, apar mesaje mobilizatoare gen „Nimic nu se schimbă dacă nu ieși la vot!”, sau „Hai să le arătăm ca nu îi mai vrem! Votează!”, „Schimbarea e la un vot distanță!” etc.

C

hiar așa? Schimbăm ceva prin vot? Cum să poți schimba ceva dacă nu ai de ales decât dintre „Ei”? Aceiași „Ei” pe care îi vezi de ani și ani de zile, ieri la un partid, azi la altul, mâine la următorul, oriunde, oricum, numai să rămânem în joc, că fără noi nu se poate.

PNL-ul de azi este înecat de PDL-ul de ieri, care alaltăieri era FSN, rupt din partidul comuniștilor în 1992. Petre Roman a fost un stâlp de bază al FSN, apoi a

Asa incat voi vota in decembrie, punand stampila pe o casuta desenata cu pixul pe care voi scrie „Altceva!” Daca adunam milioane de „Altceva!”-uri votate, nu se va schimba nimic, dar semnalul ca societatea civila este coapta pentru a trece la un nou nivel va fi extrem de puternic!

creat PD-ul, din care a fugit spre PNL. Blaga, așijderea, cu excepția că el a ajuns în PNL prin fuziune. Nu mai există nume de liberali veritabili în PNL, cu excepția lui Quintus, care, la 99 de ani, nu mai poate influența nimic, e bun doar de fațadă.

PSD-ul e, poate, cel mai puțin invadat de traseiști, el fiind, în general, o sursă de migrație, nu o destinație, deși excepții sunt destule.

ALDE? E o glumă, atât național, cât și local – președintele din 2014, de la ruptura unor liberali din PNL pentru a forma PLR, apoi ALDE, Vali Șoneriu, înțeleg că s-a reîncolonat în armata PNL.

PMP? Mă scuzați, dar ce poți să spui despre un partid care fuzionează cu UNPR-ul? Deși la Brașov au un lider tânăr și bătaios, cu o floare nu faci primăvară.

PER? Există acest partid? Știu că există niște consilieri locali și județeni cu numele acesta, dar la nivel național PER e zero barat.

Au apărut și câteva partide noi, care pot atrage voturile celor sătui de „aceiași Mărie, cu altă pălărie”,

doar că... sunt și ele doar o altă aceeași Mărie cu altă pălărie.

PRU – a pornit prin câteva poziții de bun simț exprimate de Bogdan Diaconu, dar ușor ușor a scăpat boii spre un extremism agresiv. Dar care sunt numele noi propuse de PRU? Sebastian Ghiță? Daniel Savu? Păi nu ne-am săturat tocmai de ei? La Brașov apare singura pată de culoare, prin Mihai Sturzu, un om care chiar m-a convins că gândește „altfel” decât ei, dar la pachet cu Goidescu Ionel, ex PD, ex PER, nu ma poate

convinge că și poate face altceva.

USB rebranduit USR e încă o enigmă pentru mine, au poziții de bun simț, dar ceva nu se leagă cum trebuie. Iar în Brașov a te prezenta cu scandalagiul de serviciu Erwin Albu nu mi se pare că te poate onora. Sigur, pentru cei care știu cum ieșea Albu la bătaie când plătit de unii, când de alții. Ceilalți ... nu știu.

Cu alte cuvinte – Haideți să votăm schimbarea! Schimbarea lor cu ei înșiși? Nu văd cum asta ar putea fi soluția.

Până nu se coagulează societatea civilă pe proiecte concrete, reale, nu finanțate de interese obscure, nu cred că va putea fi o schimbare. Iar pentru asta e nevoie de cineva care să își asume poziția de Mesia (dacă îmi este permis să folosesc acest nume), cineva care să își sacrifice întreaga existență pentru un ideal. Vedeți așa ceva în lumea României anului 2016? Eu nu.

Șerban ȘOVĂIALĂ
consilier independent al
municipiului Brașov

Primarul, Primăria și Municipiul Brașov

I

n zona publică, de protecție istorică, parte a Ansamblului Urban Cetatea Brașovului, situată în parcare din spatele corpului nou al hotelului Aro Palace (str. Sadoveanu/Str. Sf. Ioan), se desfășoară lucrări în carosabil care vor schimba destinația zonei astfel încât nu este vorba de o simplă reparație pentru că, în PUZ-ul în vigoare, nu sunt prevăzute modificări de trafic.

Pentru lucrări de o asemenea amploare care vor schimba destinația zonei din parcare în zonă pietonală ar fi trebuit să fie respectate o serie de prevederi legale, ceea ce nu s-a făcut.

În primul rând trebuia consultată populația în legătură cu modificarea Planului de Urbanism Zonal (PUZ), după procedura prevăzută în Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului 2701/2010.

După această consultare, PUZ trebuia supus dezbaterii și aprobării Consiliului local Brașov, singura autoritate cu competențe în legătură cu modificarea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului.

Întrucât aceste etape legale n-au fost parcurse, rezultă că toate

lucrările care se desfășoară în zonă sunt ilegale iar cel care a dat

dispozițiile de efectuare a acestora a comis un grav abuz în serviciu.

La peste zece zile după începerea lucrărilor a apărut în zonă și Panoul de identificare a investiției, prevăzut de disp. Ordinului ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009.

De pe acest panou lipsește un element esențial prevăzut în Ordinul de mai sus: nr. și data eliberării autorizației de construire.

Ce părere are Inspectoratul de Stat în Construcții în legătură cu desfășurarea de lucrări de construcții de o asemenea amploare în lipsa unei autorizații corespunzătoare?

Noutatea pe care o aduce acest panou se referă la privatizarea zonei publice respective care a devenit proprietatea primarului și a unui grup de funcționari din primărie, ceea ce rezultă din mențiunea: „Beneficiarul lucrării: primăria municipiului Brașov.”

Pentru cine nu știe, dar primarul ar trebui să știe măcar atâta din legislația specifică administrației publice, primăria este definită de art. 77 din L. nr. 215/2001 rep. drept o structură funcțională, cu activitate permanentă, formată din primar, viceprimar și ceilalți funcționari din primărie.

Aștept cu interes actul normativ prin care acest grup de cetățeni a fost împroprietărit cu o parte a centrului istoric al Brașovului.

Ungar ARNOLD,
consilier în Consiliul local
al municipiului Brașov,
membru FDGR

În primul rând trebuia consultată populația în legătură cu modificarea Planului de Urbanism Zonal (PUZ), după procedura prevăzută în Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului 2701/2010. După această consultare, PUZ trebuia supus dezbaterii și aprobării Consiliului local Brașov, singura autoritate cu competențe în legătură cu modificarea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului.

Justiția nu face neapărat dreptate

► În urmă cu un sfert de veac, pe frontispiciul ziarului România Liberă scria „Dreptate, ochii plânși cer să te vadă!”, iar publicul ziarului – ca și cea mai mare parte dintre jurnaliștii săi – identifica în bună măsură motto-ul acesta cu opoziția față de comunism și față de urmele și urmașii sistemului. Nevoia de dreptate se exprima acut, mecanismele justiției se construiau anevoie.

Un contratimp care frustra, dar care, chiar dacă ar fi fost depășit, nu putea vindeca anii de pușcărie ai deținuților politici, nu aducea înapoi proprietățile confiscate, nu-i întorcea în facultăți pe cei care fuseseră excluși de către comuniști. Reparațiile – atâtea câte s-ar fi putut face – nu puteau întoarce timpul înapoi.

Miza acelor vremuri era asumarea categorică a unui prezent și a unui viitor care să nu mai permită nedreptatea. Și care să elimine foștii comuniști din orice demnitate în stat. Un act de justiție necesar, oricât de tardiv ar fi fost pentru cei care au suferit în comunism, și puternic ca simbol al noului început. Mai mult sau mai puțin subtil, cu oarecare expertiză în actul de conducere și în cel administrativ, cu relații și cu bani, oameni din linia a doua sau din linia a treia a vechiului sistem s-au instăpănit pe mecanismele statului cel nou și l-au controlat din toate perspectivele: de la educație la apărare, de la sănătate la servicii de informații, de la interne la externe. Iar acolo unde au avut nevoie de legitimare, au avut grijă să cumpere cu funcții, onoruri și bani oamenii de care aveau nevoie. Chiar și intelectuali simpatici și cu o bună notorietate.

Moștenire de bază a comunismului, controlul asupra societății a devenit scop în sine, fără nicio noimă managerială; nimeni nu a pus vreun proiect pe masă, un proiect al cărui scop răspicat să fi fost bunăstarea românilor, desprinderea definitivă de comunism și construirea unui stat european modern (cu specificul său răsăritean cu tot!). Iar pentru a avea control deplin, diriguitorii statului post-comunist au făcut două lucruri: au întărit până la extrem instituțiile controlului și au creat o justiție a cărei funcționare e cel puțin complicată.

Mecanismele acestui mod de a produce justiție s-au văzut foarte bine cel mai recent în Senat, atunci când senatorii nu au aprobat cercetarea de către DNA a colegului lor Gabriel Oprea, pentru omor din culpă în cazul motociclistului Bogdan Gigină. Dezbaterea publică – uneori cu accente mai tari, alteori mai timid – a insistat pe faptul că senatorii acționează empatic sau din interes și nu permit desfășurarea unei anchete penale, dar și că e bizar ca DNA să cerceteze un caz care nu are legătură cu misiunea anticorupție a acestei instituții. Paradoxal este că, din punct de vedere al legilor acestui moment, ambele opțiuni sunt valide și,

totodată, nedrepte.

Un alt asemenea caz, de alte dimensiuni, dar limpede și cu aceleași semnificații, s-a produs atunci când președintele Senatului și-a schimbat permisul de conducere. Ca un veritabil feudal, fără a înțelege o secundă ce a făcut, dl Tăriceanu s-a ales cu un permis nou evitând aglomerația de la ghișeu, iar câțiva polițiști au fost sancționați pentru că i-au făcut această favoare. Dacă pedepsirea polițiștilor este corectă, atunci și noul document ar

trebui anulat.

Ieșită traumatizată din comunism, fără elite, fără lideri autentici, societatea românească nu a avut reperate de înțelegere a ceea ce ar fi trebuit să fie reinventarea statului. Prin urmare, temele mari au avut public restrâns, profitori de calibrul și niciun responsabil. După un sfert de veac, iată, nimeni nu este responsabil pentru că restituirea proprietăților confiscate de comuniști s-a făcut în trepte și cu multe erori; nimeni nu este responsabil

de faptul că, o dată cu libera-lizarea avorturilor, în România au fost înregistrate oficial peste un milion de întreruperi de sarcină pe an. Nimeni nu este responsabil de faptul că nu știm cine a dat ordine și cine a ucis la Revoluție, cine a gestionat mineriadele, de ce sistemul de sănătate e în colaps, care a fost prețul marilor privatizări, cum s-au folosit și cum se folosesc banii împrumutați de România, de ce suntem în continuare printre săracii Europei ș.a.m.d.

Tudor ARTENIE

Toate aceste teme, ca și nenumărate altele, le știm bine cu toții, sunt cel puțin susceptibile de a fi cercetate din perspectiva justiției. Dar statul strâmb nu poate judeca drept, iar judecata strâmbă frustrează până la traumă. Doamna cu ochii acoperiți de eșarfă pare a fi deseori doar personaj al unei piese de teatru cu trei maimuțe, piesă ce se joacă stagiune de stagiune în sălile solemne ale unui Parlament curățat în fiecare zi cu substanțe din depozitul HexiPharma...

Dai în mine, dai în tine

► Intersecția e blocată. Stăm de 12 minute în același loc, un duminicatul de autobuze, troleibuze, mașini înfundând gâtjele îngust al intersecției. Nu se mai claxonează. Resemnarea și noxele intră pe geam și mă pornesc într-o tiradă împotriva primăriei, poliției, administrației drumurilor. Dar nu, nuuu, mă întrerupe șoferul, un țigan burtos care-și păstrează vocalele în gușă și dă drumul numai la consoane, pârâind ca un aparat de coduri din al doilea război mondial.

Nuuu, doamnă, nu-i așa. E de la oameni. E răi oamenii că uite, nu se gândesc, merg pe roșu și blochează tot. De la oameni e.

Dilema prizonierului.

Trădați de stat, de instituții, de familie, de școală, de popă, veniți dintr-un Mad Max în care fiecare e

pe barba lui, românii nu știu ce e aia colaborare.

Cum să le arăți că suntem noi împotriva lor, că doar împreună o să reușim să deblocăm intersecția?

Dilema prizonierului este un exemplu de joc din teoria jocurilor iar teoria jocurilor este studiul

modelelor de conflict sau colaborare între decidenți raționali. Animalele sunt decidenți raționali, lilieci și coioți, găște și lupi aplică teoria jocurilor și dilema prizonierului, reușind să creeze flowuri benefice turmei, cârdului, cuplului sau haitei.

Dar românii e răi.

Și e singuri.

În celelele paranoiei lor, fără un abatele Faria care să-i ajungă printr-un tunel săpat cu lingurița, nasc gânduri de distrugere a lumii.

Intru în intersecție, m-am dus, ce contează că rămân fix în mijloc și tramvaiul nu mai poate să treacă și după el e autobuzul și în spate mașina salvării care nu are pe unde să se strecoare și uite așa, undeva, la 15 minute, un băiat de 42 de ani care a făcut infarct moare pentru că nu ajungăștia la timp la el să-l salveze pentru că tu, o grăbită, să fii cu 2 metri mai aproape de destinația ta care se află la 8 kilometri. Adică vreo 10 intersecții blocate de alți singuratici plini de ură.

Nicio șansă să ne revenim, îmi zic stând pe scara stației de metrou, blocată și ea de oameni care stau câte doi, înșirați ca la intrare în clasă. Dacă îl bați pe cel din stânga pe umăr și-l rogi să te lase să urci, se uită urât la tine: unde te grăbești?

Geaba îi arăți tălpile desenate cu vopsea galbenă, unele unele

lângă altele, adică aici stai, altele decalate, o tălpică pe treapta asta, alta pe cealaltă, aici mergi.

Semiotica le scapă. Le-o explici și nu vor s-o priceapă.

Unde te grăbești?

E multă ură în oraș. E multă răutate și mânie, izbucniri de furie și nimeni nu pare să realizeze că pumnii ăia pe care îi cară în cel de lângă el, sunt pumni pe care și-i vâră-n ochi, într-un gigantic-schizofren-masochist Fight Club.

Arde-l, rupe-i capul, zice românul și-și mai înfige un topor în târtăcuță și, cu ochii plini de sânge, strigă: victorie!!! apoi moare fericit.

Nu poți aplica dilema prizonierului într-o țară care vrea să fie închisă în celula ei confortabilă, îmi zic ascultând taximetristul care umple cu penisuri urechea șoferului de autocar care a pus avariile și a plecat, ocupând juma de bulevard cu bidiviul lui. Poți doar să fii temnicier.

Raluca FEHER

Pierdut suveranitate. Declarațiune nulă

► **Cînd scriu aceste rînduri, în Serbia sînt prezente trupe rusești, tehnică militară, în vederea unui exercițiu comune**

Vor fi acțiuni de anvergură, inclusiv cu trupe rusești aeroportate. Deci, acum avem rușii și la vest. Marea Neagră, unde pînă și bulgarii ne-au întors spatelul cu dispreț cînd au auzit de o virtuală – și iluzorie – forță navală militară comună, pare să devină, previzibil, după lovitura de stat avînd ca țintă regimul Erdogan și arestarea celor doi piloți care au doborât avionul rusesc, un lac rusoturc. Legat de Moldova, ambasadorul SUA, Pettit, nu de capul lui, ne-a spus să ne luăm adio și să ne vedem de treabă, confirmînd, ca și neinvitarea României la discuțiile despre viitorul Transnistriei, al Ucrainei etc., că sîntem un fel de „ochi în cărți”, jocurile fiind

făcute. Cu Ucraina, o țară care ne-a făcut la fel de mult rău, dacă nu mai mult, ca și rușii, relațiile sînt de fațadă, impuse, iar românii de acolo, călcați în picioare, au fost abandonati practic de regimurile care s-au succedat la București... Ungaria, ca să închid „cestiunea”, jubilează prezentînd poza cu ambasadorul Hans Klemm rînjind cu mîna pe drapelul secuiesc și așteaptă... momentul. Ungaria care, atenție, NU CEDEAZĂ DIN SUVERANITATE! Nici pentru UE, nici în beneficiul SUA, nici chiar în favoarea Federației Ruse, cu care, de altfel, are relații foarte bune și garanții de susținere în caz că... Unii strategii militari prognozează o declarație de neutralității care ar permite Ungariei, pe fondul lașității guvernului care va fi pus „cu mîna”, ca și acum, în România, să „beneficieze” de un scenariu favorabil și să intre, fără a întîmpina rezistență din partea unei armate române distruse în anii în care un președinte iresponsabil ne spunea că nu mai avem dușmani, în Transilvania. Și cu aceasta, punct!

La început s-a jucat cartea, perfidă, a cedării – necesare, spuneau trădătorii – de suveranitate. În paralel, s-a distrus și prăduit tot! Armată, Bănci, Industrie, Agricultură, Sănătate, Învățămînt, Resurse naturale etc. A rezultat – prin executarea necondiționată a ordinelor venite din afară și prin

disoluția autorității în interior – PIERDEREA SUVERANITĂȚII! Priviți hărțile, actuale și cele proiectate într-un viitor nu prea îndepărtat. Atît și nimic mai mult.

Și pentru că tot i-am amintit pe sârbi, vecinii noștri cei mai buni, pe care i-am trădat, există o prognoză potrivit căreia, prin acordul

„pe sub masă”, vezi Crimeea, nu se vor lavi de nicio problemă cînd își vor realipi provincia istorică Kosovo. Regimentele rusești care au baze la vremelnica graniță știu de ce. TITO, marele erou al celui de-al doilea război mondial, neiertat nici acum de nemți, spunea: „NU NE TREBUIE CE NU E AL NOSTRU, NU CEDĂM NIMIC DIN CEEA CE E AL NOSTRU!” Și ceea ce le-a aparținut, leagănul poporului sârb, va fi luat, mai curînd sau mai tîziu, înapoi. Achitarea lui Miloșevici, declarat NEVINOVAT de către Tribunalul Internațional pentru Iugoslavia, un om care a plătit cu viața dorința de păstrare a SUVERANITĂȚII, anulează, în fond, ceea ce s-a întîmplat cu Kosovo...

Cît despre noi, nu ne vom lua niciodată înapoi CE A FOST ȘI, LEGITIM, ESTE AL NOSTRU... Vorba unui președinte abulic, „În România ce-i furat, furat rămîne!” SUVERANITATEA? Pierdută. Și declarată NULĂ.

Eduard HUIDAN

Accinte

Interpretul mut

M-am tot gîndit cu ce seamănă ședințele de Consiliu Local - Brașov. Am găsit. Interpretările din Consiliul Local sînt asemenea ariilor de la Teatru Muzical. Peiorativ vorbind bineînțeles. Băieții ăia și fetele alea de la Teatrul Muzical chiar au niște aptitudini deosebite și chiar muncesc.

Ăștialalți – majoritatea – doar sînt șmecheri și pe „barosăneală”, adică: ceac pac, Nae Cezonac, mai combină un pitac. Abia încep să mă obișnuiesc cu atmosfera de șperț și bazar de Isarlăc din Consiliul Local, cînd ce să vezi? Dintr-un colț vine prea multă liniște. Liniștea ar trebui să mă liniștească nu? Zice-se că ar fi de bun augur... da' știu eu ce să zic? Vorba aia: „În tot mutul zace dracu”. Sau nu. Sau e doar, nimic!

Păi nu ar trebui să fie nimic, că vorba aia avem cel mai mare și mai frumos oraș turistic din țară și viceprimarii ar trebui să fie activi nu? Să aibă activitate, să fie prezenți - și psihic nu numai fizic. A nu, nu ne referim la Costel Mihai. Nuuuu!!! Moldoveanu, are inițiative, e prezent, se ceartă, se contrazice, arată cu degetul, mormăie în barba aia de călugăr, nu e vorba de el. Vorbim despre celălalt viceprimar. Oare îi cunoaște cineva glasul? O fi

mut? Eu cred că e mut. De cînd merg la ședințele de consiliu local și am fost aproape la toate eu unul nu l-am auzit niciodată. Să zică și el ceva. Să zică măcar „prezent”.

Măcar să ne cînte ceva, nu? În altă ordine de idei, în presă pare plin de inițiative, de exemplu: vrea să facă din brașoveni campioni la caiac-canoe. Știți unde se vor antrena? Pe strada Castanilor, unde intenționează să facă lucrări să scoată râul la vedere, respectiv să decoperteze Timișul și să-l facă decorativ. Chiar într-un interviu afirmă că, bine că nu mai e industrie căci râul (Timișul) era negru de la poluare. Măi Loți si nouă ne place natura și pentru a păstra curat râul există stații de epurare și nu ar fi fost rău ca industria să fie la locul ei și acum.

Un viceprimar să se bucure că nu mai avem industrie și că trece gârle pe

uliță, mi se pare că acolo există niște deficiențe pentru care „săraca Loți nu e nici o vine, el ce gușe-n cap și pe gure iese”. Ca și atribuții domnul viceprimar Barabas are printre altele: organizarea și executarea activităților din domeniile de dezvoltare urbană, poduri și drumuri publice, conservarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentelor istorice și de arhitectură, a parcurilor, grădinilor publice și rezervațiilor naturale precum și funcția de ofițer de stare civilă. Ei cu nimic din toate astea nu i-am auzit glăscioru'.

O să mă duc la o cununie, rup două sute de euro pentru ăia mici, doar sa-i aud glasul 'lu' dom' vice. Te pomeni c-o fi vreun castrato în corul vreunei biserici catolice și să vezi cum rămân eu mască de interpretare. Cam gata! Să nu aud pe vreunul ca ma face șovin că am iubit rău o unguoacă în liceu.

O țară cu miros de cimitir

Mi-e frică. Dacă ăștia l-au lăsat pe Gyuri să moară, ce șanse am eu să supraviețuiesc unui atac de panică?

Se moare în România de atîta panică, se dă ortu popii de la frică.

Tolontan a spus că, în ultimii 2 ani de zile, speranța de viață a românilor nu a mai crescut așa cum s-a întîmplat an de an după 1989. Murim cu 10 ani mai repede decît mor ceilalți europeni. Murim de groază, captivi într-un horror cu birocați în taioare, cu medici cu buzunare largi la halate murdare, cu politicieni hoți.

Doar n-o să mori dacă îți cer 3000 de euro să te opereze, doar nu crăpi dacă te chem de 8 ori la administrație să îți cer 187 de hîrtii de care nu ai nevoie, doar nu se termină viața dacă rămâi fără serviciu.

Mi-e frică.

La un an după Colectiv, nimic nu s-a schimbat. Au căzut niște capete, așa am crezut noi. Că au căzut niște capete. Dar nu s-a auzit poc, capetele ălea nu cad ci se ridică, baloane cu heliu, sărută tavanul, undeva sus, unde nimeni nu se uită și cînd e cazul, cineva trage de ața care le leagă gurile și le readuce în spațiul nostru vizual.

Arafat, dispărut scurt de pe ecran, a fost coborât de pe tavan. E aici iar. Și Ponta e vîrlav. Cum să nu-ți fie frică atunci cînd ăștia, de îi credeai morți, morți politic, sunt vii, cu burțile și capetele spintecate, înconjurându-te cu mersul șontăcîit al unui zombie care își târăște șoldul dislocat într-un Thriller din care nu te poți trezi.

La alegeri, morții-vii o să fie votați de morții-morți. Suntem o țară cu miros de pămînt reavăn și jerbe putrefacte de flori.

O țară unde se trăiește mai mult după moarte decît în timpul vieții.

Mi-e frică.

Raluca FEHER

Cum am ajuns să respect Trabantul

► **Parcarea era compusă din Dacii 1300, un Fiat 850 și un Trabant. Trabantul era al tatălui prietenului meu cel mai bun, Grasu, și era d-ăla, combi. În fiecare seară, și în weekend, proletarii ieșeau în fața blocului, dădeau jos prelatele de pe mașini, și le reparau.**

Cel mai persistent era omul cu 850, ăla a reparat la mașina aia cel puțin 4 ani și am văzut-o mergând doar o dată. Am văzut-o doar plecând, nu și când s-a întors, am aflat mai apoi că s-a stricat pe drum spre „țară”. Restul mașinilor mergeau parțial, Daciile, cam de trei ori pe an. Le bibileau un an întreg și apoi plecau cu ele două săptămâni, ori la mare ori „la țară”.

Plecatul cu mașina era un festival în sine. Totul începea de dimineață, ieșea șeful casei și se apuca

să dea jos prelatele, să spele mașina. Apoi încerca să deschidă ușile. Apoi încerca să repare ușile care nu se deschideau. Capota era ridicată, verifica uleiul, pornea un pic motorul, pune pe cineva să dea pe accelerație „dă-i, dăăăăi, gata”. Apoi aștepta să vină lumea, restul

familiei, cu bagaje. Nimeni nu se atinge de portbagaj, el era singurul care știa exact cum se pun lucrurile acolo, ca să încapă toate. O singură greșeală și totul trebuia reluat de la început. Toată procedura dura patru-cinci ore.

În parcare era și un Olcit, bej.

Nu am văzut niciodată mașina aia plecând de pe loc, pe de altă parte, nici n-o repara nimeni. Avea roțile umflate, nu era abandonată, doar că nu se mișca din loc.

Trabantul lui Grasu, în schimb, era din altă lume. Părinții lui ieșeau din bloc deodată, cu copii cu tot, cu

toate bagajele, băgau tot ce aveau de băgat și plecau într-o jumătate de oră. Toți admiram Trabantul ăla. Când le spuneam la ai noștri „hai să ne luăm Trabant”, adulții pufneau superior. „Aia nu-i mașină, e o prostie de carton”. „Nu-i carton, e duroplast!”, spuneam noi pentru că știam deja câteva chestii. Dar, nu. Taică-miu n-a avut mașină până în 1990, dar când și-a luat una, direct la Dacie a sărit și a inaugurat-o deodată cu toți ceilalți vecini cu o ridicare de capotă. Cred că a mers de vreo trei ori cu ea până a vândut-o și a trecut pe un Jetta.

Am știut, ani buni după-aia, că dacă vrei o mașină, trebuie să-ți iei un Trabant. Sigur, e de plastic și face fum, dar era singura mașină care mergea din parcarea aia. Am știut, încă de pe-atunci, câtă încredere să ai în români când vorbesc de mașini. Ar prefera să aibă o mașină stricată, decât să aibă una ieftină. Mă uit acum la parcarea din fața blocului meu, e bloc de săraci, totuși, dar toți au mașini cu jante de aliaj, ceea ce-i, de obicei, un extra care costă bani. Nu merg nicăieri cu ele, dar arată bine stând pe loc.

Ovidiu EFTIMIE

Faust național

► **Știi pe cineva la...? Ai intrare? Cum aș putea să ajung la X-ulescu? Rețeaua. Cutărică îl știe pe cutărele care are o mătușă a cărei nașă a lucrat cu vărul al doilea al secretarului comisiei care ...Fractalii ruralului replicați la scară națională. Cumetrie la puterea 878.**

Am și eu o verișoară care nu a avut noroc și aș vrea să îi găsești ceva pentru că și eu i-am dat lu nepotu-tău o mână de ajutor când cu accidentu.

Dacă tragi de o ață, se deșiră tot plovărașul ăsta care îi ține de cald societății și ne lasă în cucul gol.

Unii ar spune că așa este peste tot, că diplomația, comerțul, rezistența în timpul războiului, rezistența în timpul comunismului, toate au fost susținute de această pânză de păianjen care ne leagă pe toți de toți, de la vladică la opincă, un uriaș ghem de interese,

probleme și rezolvări. Barter cu servicii: eu îți dau asta și tu îmi dai asta și dacă nu ai să-mi dai, nu-i nimic, poate îmi faci intrarea la nenea ăsta care știe el să mă rezolve.

Nimic nu funcționează altfel. Nimic nu se rezolvă pentru că există instituții care ar trebui să rezolve respectivele probleme.

– Cine te-a trimis? Aaaa, ești din partea lui nea Gelu? Ok, cu ce te pot ajuta?

A cui ești, ghea?

Asta, ultima, era întrebarea pe care o auzai pe ulițele comunei

Bragadiru de Teleorman de la babe cu ochi mijiți, cocoțate pe bănci prea înalte, cu picioarele încălțate în ciupici bălăngăindu-se în golul de dedesubt.

Al cui ești? Să știe și ele cu cine au de-a face și în funcție de materialul genetic identificat să știe ce pot să îți ceară: zi lu mă-ta marea să treacă pe la mine, lu tactu-marele să vină să mă ajute cu porumbu, lu...

Oprea este omul lui Băsescu și Udrea tot al lui Băsescu și împreună cu Ponta toți sunt oamenii americanilor care se luptă cu nemții care îl au pe Iohannis și pe Cioloș și pe Mihai Răzvan Ungureanu și toți se opun rușilor care îl au pe Dragnea, Voiculescu și pe Tăriceanu și pe, cu voia dumneavoastră ultimul pe listă, Ion Iliescu.

Logica cumetriei devine geopolitică.

– Știi pe cineva care să se priceapă la geopolitică, dar să nu fie omul cuiva ci pe bune?

– Păi Năumescu.

– Fugi dragă de aici, ăla e al americanilor. Soroș, ăștia. Dar de fapt și tu ești Soroș, ăștia de la Frontline Club sunteți sigur plătiți de Soroș. Și cum ați ajuns să intrați la Muzeul Țăranului, să vă expuneți teoriile aici, într-o instituție finanțată de bugetul de stat?

– E Clubul Țăranului. E un bar. Nu e finanțat de ministerul culturii ci de bețivii care beau bere și mănâncă tochitură.

– Las că știu eu că știți pe cineva, sigur ați intrat pe pile că eu nu aș fi reușit să..

– Dar ați încercat?

– Ce-s nebun să-mi pierd

timpul?

Prezumpția de neincusare nu există. Cu toții suntem o mare familie infracțională, copii vânduți din burtă de mame care au semnat contracte pe viețile noastre.

Un gigantic Faust.

De ce am scris asta? Aș vrea să îl rog pe domnul Pleșu să îmi citească ultima carte și eventual, dacă îi place, să scrie ceva pentru copertă. Știți pe cineva care să mă poată prezenta domniei sale?

Raluca FEHER

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Responsabilitatea juridică
pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

SCHI

Ionuț Achiriloaie a îndeplinit baremul pentru Olimpiada din Coreea

Moment important pentru sporturile de iarnă românești: brașoveanul Ionuț Achiriloaie, cel mai bun schior alpin român, singurul român, care a participat la probele de schi alpin, din cadrul Jocurilor Olimpice de la Soci, a obținut deja calificarea și pentru Jocurile Olimpice de iarnă din 2018! Sportivul a participat în Chile la un concurs internațional și are asigurate punctele, pentru a lua startul la întrecerea supremă din Coreea, care se va desfășura în 2018. „Au fost întrebări, dacă este sau nu legitimă această calificare, pentru că este realizată cu mult înainte de întrecerile din Coreea. De aceea, precizez că sistemul de calificare la schi alpin permite calificarea, dacă ești la un nivel bun, începând cu data de 1 iulie. Deci m-am încadrat în termene și în punctaje, pentru că am participat la Cupa Americii de Sud, în Chile, unde am adunat punctele necesare îndeplinirii acestui barem. Acum, pot să nu mai merg la niciun concurs, pentru că am acumulat 71 de puncte. Voi participa atât la coborâre, cât și la Super G, la ultima probă urmând să îndeplinesc și

criteriul de a fi sub poziția 500“, a spus Ionuț Achiriloaie.

„Proiectul vieții mele“

În altă ordine de idei, Ionuț și-a prezentat un proiect de suflet, intitulat „Proiectul vieții mele“, pe care dorește desigur să-l implementeze și care relevă și alte laturi

ale acestui sportiv de excepție, precum cele de manager și de posibil viitor pedagog și antrenor: „Este un proiect pe termen lung, care s-ar putea să fie unic în România, în ceea ce privește sporturile individuale. Proiectul pune accent pe marketing, pe educația duală, pe dezvoltarea sportului

de masă la Brașov. Viziunea mea, când m-am reapucat de schi, a fost să prezint României că se poate și că încerc să fiu o locomotivă pentru cei tineri. Vreau să pun accentul și pe termen lung, pentru că după cariera de sportiv, urmează o perioadă cu probleme pentru oricine care a practicat un sport în

România. Proiectul are cu un prim pas dezvoltarea mea ca sportiv, cu obținerea de rezultate, după care să contribuie la dezvoltarea copiilor, care încep să facă schi. Trebuie să arătăm lumii cât de frumos e acest sport și că un sportiv adevărat trebuie să fie și instruit, adică să facă școală, împreună cu sportul. Despre aceasta este vorba, când spunem că facem educație duală“.

Au fost întrebări, dacă este sau nu legitimă această calificare, pentru că este realizată cu mult înainte de întrecerile din Coreea. De aceea, precizez că sistemul de calificare la schi alpin permite calificarea, dacă ești la un nivel bun, începând cu data de 1 iulie.

BASCHET

Olimpia CSU Brașov vrea din nou în „final four“

► La sfârșitul acestei săptămâni se dă startul unei noi ediții de campionat, în Liga Națională de baschet feminin. Printre echipele „privilegiate“ (adică echipele care au mai găsit resurse financiare, într-o țară în care sportul de performanță este lăsat de izbeliște) se află și Olimpia CSU Brașov, care va lua startul animată de aceleași gânduri și obiective de performanță.

Mai pe scurt, „olimpicele“ își doresc să repete performanțele sezonului trecut, când au jucat finala Cupei României și s-au calificat în „final-four“-ul campionatului. Nu va fi deloc ușor, pentru că echipa a luat-o practic de la zero și în această vară, așa cum s-a întâmplat de mulți ani încoace. Olimpia CSU Brașov le-a pierdut în vară pe Irimia, Barteș, Sharpe, mai nou și pe Ana Ferariu, transferate la alte echipe sau, în cazul Anei, plecată peste Ocean, la studii și la... baschet de cinci stele! Noroc însă cu managementul ireproșabil al conducerii echipei, care a completat lotul foarte rapid, cu jucătoare la fel de importante, patru de peste Ocean și altele autohtone. Pregătirea s-a derulat fără cusur, de asemenea, asta grație antrenorului principal Dan Calancea și a colectivului său,

respectiv Nenead Marinkovic și, mai nou, Miruna Crasnic. În aceste condiții cât de cât propice, Olimpia CSU Brașov este pregătită pentru startul în campionat, care nu va fi unul ușor, pentru că va însemna un meci cu CSM Satu Mare, o formație fortificată pentru viitorul sezon. Printre alte jucătoare valoroase, Olimpia Satu Mare, le-a adus în curtea proprie pe Alexandra Uiuu (de la Alba Iulia, echipă care s-a desființat, din cauza lipsei banilor!) și pe Kristina Baltik, o sârboaică de faimă. Meciul cu CSM Satu Mare, se va desfășura sâmbătă, în Sala Sporturilor din Brașov și va fi prima întâlnire a fanilor cu echipa brașoveană, în acest sezon. A propos de sezon: campionatul următor se va desfășura cu doar zece echipe la start, dintre care unele au mari probleme financiare!

Regulamentul prevede ca în următoarea ediție a campionatului, să fie prezentă pe teren, pe tot parcursul meciului, o jucătoare autohtonă. Liber, așadar, la cât mai multe jucătoare străine.

De remarcat că, înainte de startul întrecerilor, s-a iscat un scandal, care ar putea să cuprindă forme radicale: este vorba despre

dublarea sumelor acordate arbitrilor (baremelor de arbitraj), la fiecare meci. Acest lucru va împovăra bugetul cluburilor, care

nu este unul generos. De aceea, echipele vor continua protestele, iar oficialii echipei din Arad au amenințat chiar cu retragerea din campionat, dacă va fi menținută această decizie! Mai adăugăm și faptul că regulamentul prevede ca în următoarea ediție a campionatului, să fie prezentă pe teren, pe tot parcursul meciului, o jucătoare autohtonă. Liber, așadar, la cât mai multe jucătoare străine.